

การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*

The development of achievement test in Thai language subject
according to the basic education core curriculum B.E. 2551 for grade 8 students.

มนชิดา เรืองรัมย์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ในด้านความเที่ยงตรง ความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 807 คน ซึ่งได้มาจากการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ จัดเป็น 2 ฉบับ ฉบับละ 50 ข้อ โดยใช้ แนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) เป็นกรอบแนวคิดในการสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 100 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับที่ 1 จำนวน 50 ข้อ มีค่าความ ยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.22 – 0.71 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 – 0.56 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ คำนวณโดยสูตร KR_{20} มีค่า เท่ากับ 0.78 และเกณฑ์ปกติ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 7 – 45 T ปกติ ตั้งแต่ $T_{21.90} - T_{78.10}$ แบบทดสอบ ฉบับที่ 2 จำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.21 – 0.72 ค่าอำนาจ จำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 – 0.74 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.84 และเกณฑ์ปกติ มีคะแนนดิบ ตั้งแต่ 7 - 44 T ปกติ ตั้งแต่ $T_{24.25} - T_{75.75}$

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นุชบา บัวสมบุญ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

** นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ 08-18843326 Email address: mini_chida@hotmail.com บ้านเลขที่ 78 หมู่ 5 ต.บางกระทีก อ.สามพราน จ.นครปฐม 73210

Abstract

The purposes of this research were: 1) to construct the achievement test in Thai Language subject according to the basic education core curriculum B.E. 2551 for grade 8 students, 2) to assess the quality of test in the aspects of validity, item discrimination, item difficulty, and reliability. The sample group of this research was 807 students of grade 8 in academic year 2012 under the jurisdiction of the office of Nakornpathom Education Service Area Office 2, obtained using the simple – stage random sampling technique. Tools for use in researching the achievement test in Thai language subject according to the basic education core curriculum B.E. 2551 for grade 8 students, kinds 4 choices 100 items share 2 papers. Which based on Bloom's Taxonomy conceptual framework.

The results of the study were

1. The development of achievement test in Thai language subject for grade 8 students which constructed 100 items. The validity content means of all 100 items, value index balance during 0.67 – 1.00 .

2. The achievement test in Thai language for grade 8 students had the quality in content validity. paper 1 total 50 items each items difficulty index (p) during 0.22 - 0.71 discrimination index (r) during 0.20 – 0.56 reliability from formula KR_{20} equal 0.78 the normalize T – score the score since 7 – 45 T – normal since $T_{21.90} - T_{78.10}$ and paper 2 total 50 items each items difficulty index (p) during 0.21 - 0.72 discrimination index (r) during 0.20 – 0.74 reliability equal 0.84 the normalize T – score the score since 7 – 44 T – normal since $T_{24.25} - T_{75.75}$

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลไว้สองประการ ประการแรก คือ การวัดและประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน การที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายแรกได้จะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ(กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 2)

องค์ประกอบสำคัญในกระบวนการวัดและประเมินผลประการหนึ่งคือ การใช้เครื่องมือในการวัด จากประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดดอนหวาย (นครรัฐประสาธ) อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม ในปีการศึกษา 2552 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยร้อยละ 70.23 และปีการศึกษา 2553 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยร้อยละ 69.72 ทั้งสองปีการศึกษา ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ถึงเกณฑ์ของทางโรงเรียนที่ตั้งไว้คือร้อยละ 75 และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2552 และ ปีการศึกษา 2553 มีค่าลดลงร้อยละ 0.50 และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local Assessment System : LAS) โดยทดสอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ข้อสอบมีรูปแบบคล้ายกับข้อสอบ วัดผลระดับชาติ จำนวน 50 ข้อ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 17.00 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 18.83 และในปีการศึกษา 2553 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา (Local Assessment System : LAS) วิชาภาษาไทย โดยการทดสอบด้วยข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 15.52 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของระดับเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 17.34 จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่โรงเรียนตั้งไว้ วิเคราะห์ได้ว่ามีสาเหตุมาจากการสร้างแบบทดสอบของครูที่สร้างขึ้นมาใช้เองยังไม่มีกรวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ ยังไม่มีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพดี จึงวัดได้ไม่ละเอียดพอ อาจเกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดผล (พิชิต ฤทธิ์จรูญ 2544: 10) หรืออาจเป็นเพราะว่านักเรียนไม่คุ้นเคยกับรูปแบบของข้อสอบ เนื่องจากครูไม่ได้มีการพัฒนารูปแบบข้อสอบ ให้มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับข้อสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติองค์การมหาชน (สทศ.)

จากปัญหาที่พบดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสำรวจการใช้ข้อสอบวิชาภาษาไทยของครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 22 คน จากโรงเรียน 22 แห่งพบข้อบกพร่องในการออกข้อสอบดังนี้ 1) ข้อสอบไม่สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการวัด 2) ข้อสอบเน้นวัดความจำเป็นส่วนใหญ่ 3) ตั้งคำถามไม่ชัดเจน 4) ตัวลวงไม่มีคุณภาพ 5) มีความบกพร่องในการใช้ภาษา 6) คำถามไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด 7) ครูลอกข้อสอบจากแหล่งอื่นมาใช้และ 8) พิมพ์ข้อความผิดพลาด

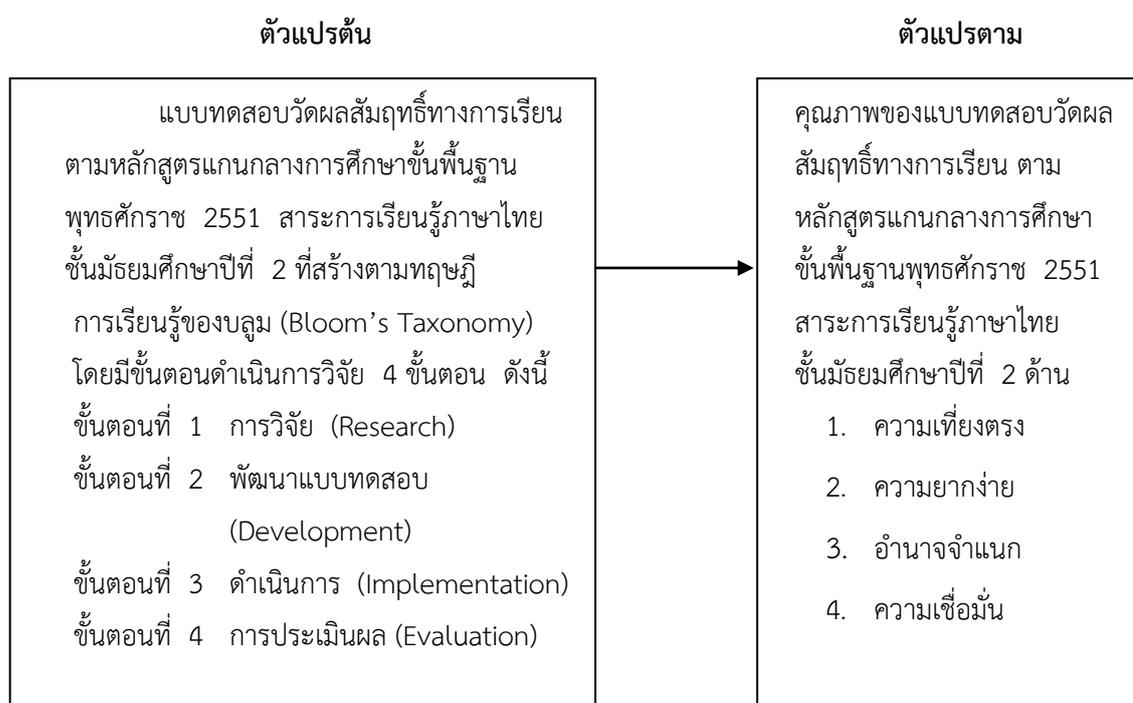
ในการวัดและการประเมินผลหากเครื่องมือที่ใช้ในการวัดไม่มีคุณภาพอาจเกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดผลเกิดความเสียหายและอาจส่งผลต่อการทำนายคุณภาพของนักเรียนได้ ดังนั้นเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดและประเมินผลนักเรียนจึงต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

จากแนวคิดและปัญหาในการสร้างแบบทดสอบของครูที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัย 4 ตัวเลือกโดยใช้แนวทางการสร้างแบบทดสอบตามกรอบทฤษฎีการวัดและประเมินผลของบลูม (Bloom's Taxonomy) (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2553 : 114-121) ซึ่งกำหนดโครงสร้างและกรอบความคิดเป็น 2 มิติ คือมิติด้านความรู้ 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอด ความรู้ที่เป็นวิธีการ/กระบวนการ ความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้คิดในตนและมิติด้านกระบวนการคิด 6 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และประเมินค่า เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำไปหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความง่ายง่าย อำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรวมทั้งฉบับ เป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพสามารถวัดระดับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุดและการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบไปสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยแสดงเป็นตารางความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนดิบจากแบบทดสอบที่นักเรียนทำได้กับคะแนนที่แปลงเป็นคะแนนรูปที่แบบปกติ (Normalized T-score) เพื่อแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนได้รับการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาที่สถานศึกษา

จัดทำขึ้นแล้วนักเรียนมีความสามารถบรรลุตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มากน้อยเพียงใด และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นอื่นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีกรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงดังแผนภูมิที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ด้านความเที่ยงตรง ความยากง่าย อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้านความเที่ยงตรง ความยากง่าย อำนาจ

จำแนก และความเชื่อมั่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ซึ่งมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2,807 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 807 คน จาก 15 โรงเรียน แบ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม สำหรับใช้ในการทดลอง ดังนี้ การทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 406 คน และใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 401 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 50 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นของการวิจัย (Research) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สำนวปัญหาและความต้องการในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 22 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวข้อมูล คือ แบบสำรวข้อมูลข้อสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นของการพัฒนา (Development) วัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิธีดำเนินการ คือศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรโดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 150 ข้อ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล 1 ท่าน เพื่อคัดเลือกเอาข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 100 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นของการดำเนินการทดลองใช้ (Implementation) วัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้และหาคุณภาพของแบบทดสอบ วิธีดำเนินการ คือ นำแบบทดสอบไปทดลองใช้และหาคุณภาพ ดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 406 คน จาก 7 โรงเรียน

การทดลองครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 401 คน จาก 8 โรงเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นของการพัฒนา (Evaluation) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลและแปลความหมายของคะแนนจากแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลได้ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 ข้อ มีความสอดคล้องกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาแบบทดสอบ 4 ขั้น คือ 1) การวิจัย (Research) 2) พัฒนาแบบทดสอบ (Development) 3) ดำเนินการทดลองใช้ (Implementation) 4) การประเมินผล (Evaluation) ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมที่ต้องการวัดของแบบทดสอบ จำนวน 100 ข้อ เท่ากับ 0.67 – 1.00 ซึ่งมีความสอดคล้องกัน

2. ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

2.1 การทดลองครั้งที่ 1 ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.87 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.00 - 0.49 โดยมีข้อสอบที่ดี คือ มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 35 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 70 มีข้อที่ควรปรับปรุง 15 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 30 และฉบับที่ 2 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.13 - 0.54 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.02 - 0.48 โดยมีข้อสอบที่ดี คือ มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 39 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 78 มีข้อที่ควรปรับปรุง 11 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 22 ผู้วิจัยดำเนินการปรับแก้ข้อสอบข้อที่ยังขาดคุณภาพก่อนนำไปทดลองครั้งที่ 2

2.2 การทดลองครั้งที่ 2 ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.71 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.56 โดยมีข้อสอบที่ดี คือ มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 ฉบับที่ 2 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.72 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.74 โดยมีข้อสอบที่ดี คือ มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ของการทดลองครั้งที่ 2 โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน KR_{20} แบบทดสอบฉบับที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 แบบทดสอบฉบับที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานโดยการสร้างแบบสำรวจข้อมูลการออกข้อสอบของครู โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อออกแบบแบบสำรวจข้อมูลการออกข้อสอบและนำแบบสำรวจข้อมูลการออกข้อสอบไปเก็บข้อมูลการออกข้อสอบของครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 22 คน จาก 22 โรงเรียน สามารถรวบรวมข้อสอบได้จำนวน 950 ข้อ นำข้อสอบมาวิเคราะห์ทำให้พบข้อสอบที่บกพร่องจำนวน 507 ข้อ นั่นคือข้อสอบไม่มีคุณภาพ เมื่อข้อสอบไม่มีคุณภาพจะส่งผลต่อการวัดและประเมินผล ดังนั้นการวัดผลจึงต้องพยายามขจัดความผิดพลาดต่างๆ ให้หมดไปหรือให้เกิดขึ้นน้อยที่สุดวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ผลของการวัดถูกต้อง แม่นยำและน่าเชื่อถือ ก็คือการใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, คณะศึกษาศาสตร์ 2549:179) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงต้องการสร้างแบบทดสอบที่มีคุณภาพ โดยการศึกษาข้อมูลและวางแผนสร้างแบบทดสอบตามกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี(2553:178) ที่กล่าวไว้ว่าการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องมีการเตรียมตัวและมีการวางแผนเพื่อให้แบบทดสอบดังกล่าวมีกลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเด่นชัดจากการทดสอบแต่ละครั้งซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีอย่างมีระบบในการสร้างแบบทดสอบแต่ละชุดและสอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556:220) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ สิ่งแรกที่คุณต้องคำนึงถึง คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบ ต่อจากนั้นจึงออกแบบการสร้างแบบสอบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนการทดสอบ กำหนดรูปแบบของแบบสอบ สร้างแผนผังการทดสอบ สร้างผังข้อสอบจากนั้นจึงลงมือเขียนข้อสอบ ทดลองใช้ วิเคราะห์ข้อสอบและแบบสอบ ปรับปรุงข้อสอบและนำแบบสอบไปใช้

2. การพัฒนาแบบทดสอบ

จากการสำรวจข้อมูลการออกข้อสอบของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำให้ทราบข้อบกพร่องในการออกข้อสอบของครู ผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 150 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งแบบทดสอบสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานและตัวชี้วัด (Index of Item – Objective Congruence :IOC) จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบตามวิธีของโรบินสันและแฮมเบิลตัน มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาอยู่ในช่วงระหว่าง 0.33 – 1.00 โดยมีข้อที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 108 ข้อและข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 42 ข้อ เนื่องจากข้อสอบมีข้อบกพร่องดังนี้ การคำถามไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ขาดความชัดเจนในการใช้ภาษา ผู้วิจัยจึงคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพ คือ ข้อที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป จำนวน 100 ข้อซึ่งเป็นจำนวนข้อสอบที่ต้องการใช้จริง ทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ตั้งแต่ 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 ขึ้นไป ทุกข้อตรงตามที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับที่ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 246) กล่าวว่า ค่า IOC ที่คำนวณได้ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงจะถือว่าวัดได้สอดคล้อง ดังนั้นแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นเป็นแบบทดสอบที่ดี มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดทุกข้อ เพราะมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สูงสอดคล้องกับคำกล่าวของชวาล แพร์ตกุล(2552:81) ว่า แบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง ก็คือแบบทดสอบที่สามารถทำหน้าที่วัดสิ่งที่เราต้องการจะวัด วัดได้อย่างถูกต้องตามความมุ่งหมาย คือคะแนนจากข้อสอบนั้นสามารถให้ความหมายแก่เราตรงตามที่เราปรารถนา และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา แสงประเสริฐสุข (2554) ได้สร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระหลักการใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจำนวน 9 ฉบับ ฉบับละ 15 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.80 - 1.00 สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เพราะมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดจึงสามารถนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปวัดความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้จริง

3. การทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

การหาค่าความยากง่าย(p) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่า ฉบับที่ 1 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.71 จำนวน 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 ฉบับที่ 2 มีค่าความยากง่ายรวมอยู่ระหว่าง 0.21 - 0.72 จำนวน 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสองฉบับ จำนวน 100 ข้อ มีค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ข้อสอบในแต่ละข้อจะต้องมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนูนนาลลี (Nunnally,1967 อ้างถึงในเยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี 2553: 145) ว่า ถ้าเป็นข้อสอบชนิด 4 ตัวเลือก ค่าความยากง่ายก็ควรจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.35-0.85 แต่ที่นิยมกันทั่วไปมักจะยอมรับค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ทานาฤทัย (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ จำนวน 7 ฉบับ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำนาจเจริญ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.48 - 0.80

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.56 จำนวน 50 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 100 ฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.74 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสองฉบับ จำนวน 100 ข้อ เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เพราะมีค่าอำนาจจำแนกค่อนข้างสูง ทำให้สามารถจำแนกคนเก่งออกจากคนอ่อนได้ดี ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบมีความยากง่ายที่พอเหมาะ ถ้าหากแบบทดสอบยากเกินไปหรือง่ายเกินไปจะไม่สามารถจำแนกคนเก่งออกจากคนอ่อนได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของชวาล แพร์ตกุล (2552:88) ที่ว่า ข้อสอบที่ดีต้องมีอำนาจจำแนก คือ สามารถแจกแจงเด็กออกเป็นประเภทๆได้ทุกระดับ อย่างถ่วงถี่และครบถ้วน ตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด และสอดคล้องกับที่ จอห์นสัน (Johnson,1951 อ้างถึงในศิริชัย กาญจนวาสี 2552:223) กล่าวว่า อำนาจจำแนกของข้อสอบจะมีค่าตั้งแต่ -1 - + 1 แต่อำนาจจำแนกที่ดีจะต้องมีค่าเป็นบวก ควรมีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา คิตติ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน กลุ่มสาระภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

จำนวน 1 ฉบับ 40 ข้อ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถจำแนกคนเก่งออกจากคนอ่อนได้ดี นักเรียนคนเก่งและคนอ่อนสอบได้คะแนนแตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ทานาฤทัย (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ จำนวน 7 ฉบับสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบอิงเกณฑ์ทั้ง 7 ฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.247 - 0.598

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับด้วยวิธีการของ คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน คือ สูตร KR_{20} ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งนี้ ฉบับที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ฉบับที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง สอดคล้องกับคำกล่าวของบลูมที่ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.80 (Bloom, 1971: 167) สอดคล้องกับ ศิริชัย กาญจนวาสิ (2544: 71) กล่าวว่าค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้สูงเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสำคัญของการตัดสินที่จะมีขึ้นและโอกาสติดตามเรื่องที่ตัดสินไปแล้วอีก เช่น การสอบแข่งขันเพื่อศึกษาต่อ การสอบประมวลความรู้เพื่อสำเร็จการศึกษา แบบทดสอบที่ใช้ต้องมีความเชื่อมั่นสูงเป็นพิเศษ ถ้าการตัดสินไม่มีความสำคัญมากนักและมีโอกาสติดตามตรวจสอบเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของสิ่งนั้นในโอกาสต่อไปได้อีก ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นไม่ร้ายแรงมากนักจึงพอยอมรับแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นต่ำลงมาได้ แต่อย่างน้อยที่สุดควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.50 สอดคล้องกับงานวิจัยของชลิกา ศรีภักดีสวัสดิ์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรูปแบบของข้อสอบเลือกตอบตามอัตราส่วนของจำนวนข้อสอบต่างกัน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 4 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.75 ถึง 0.85 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราชญา ศิรินิกร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และภาษาไทย ตามรูปแบบของข้อสอบเลือกตอบที่มีอัตราส่วนของจำนวนข้อสอบต่างกัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับการสร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบ จำนวน 3 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบ ฉบับที่ 1 – 3 มีค่าความเชื่อมั่น 0.81, 0.78, และ 0.77 ตามลำดับ ถือได้ว่ามีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง สรุปได้ว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงสามารถใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้

4. การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบและหาเกณฑ์ปกติ

การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบและหาเกณฑ์ปกติแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยการแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์และคะแนนที่ปกติเพื่อนำมาเปรียบเทียบระดับความรู้ ความสามารถวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบทั้งหมด

จากการนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 จำนวน 807 คน พบว่าแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 22.04 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 44.08 ของคะแนนเต็ม เปอร์เซ็นไทล์ระหว่าง 0.25 - 99.75 คะแนนดิบ ระหว่าง 7 - 45 คะแนน เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ปกติแล้วปรากฏว่าคะแนนมีค่าระหว่าง $T_{21.90} - T_{78.10}$ โดยคะแนน $T = 50$ ตรงกับเปอร์เซ็นไทล์ที่ 51.75 และตรงกับคะแนนดิบที่คะแนน 21 คะแนน ฉบับที่ 2 ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 22.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.12 ของคะแนนเต็ม เปอร์เซ็นไทล์ระหว่าง 0.50 - 99.75 คะแนนดิบ ระหว่าง 7 - 44 คะแนน เมื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนนที่ปกติแล้วปรากฏว่าคะแนนมีค่าระหว่าง $T_{24.25} - T_{75.75}$ โดยคะแนน $T = 50$ ตรงกับเปอร์เซ็นไทล์ที่ 50.25 และตรงกับคะแนนดิบที่คะแนน 22 คะแนน โดยเกณฑ์ปกติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เพื่อใช้สำหรับตีความหมายของคะแนนที่ได้จากการสอบ เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่ใช้ในการคาดการณ์ระดับความรู้ของผู้ถูกทดสอบแต่ละคนได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา คิตติ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน กลุ่มสาระภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จากการวิจัยพบว่า เกณฑ์ปกติระดับชั้นของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใช้การประมาณค่าคะแนนจริงด้วยความเชื่อมั่น 95 % และการคำนวณหาจุดตัดให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานพบว่าจุดตัดที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำอยู่ในตำแหน่งคะแนนดิบที่ 29.18 ตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่ 32.35 คะแนนมาตรฐาน 97.04 คะแนนซึ่งอยู่ระหว่างคะแนนต่ำสุดที่ 27.35 คะแนนสูงสุดที่ 31.00 คะแนน

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ฉบับละ 50 ข้อ จากการดำเนินการทดลองใช้แบบทดสอบและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งสองฉบับ เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ เพราะมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงสามารถนำแบบทดสอบทั้งสองฉบับไปใช้ในการทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ในโรงเรียนเพื่อนำผลที่ได้จากการสอบเป็นแนวทางในการปรับปรุงและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีคุณภาพ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 ถ้าต้องการนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างจากเดิมควรหาเกณฑ์ปกติใหม่ สำหรับการหาผลคะแนนของกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามรูปแบบข้อสอบ PISA (Programme for International Student Assessment) เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับรูปแบบข้อสอบ PISA เนื่องจากนับว่าเป็นการทดสอบที่มีความสำคัญต่อทุกหน่วยงาน เป็นการประเมินความพร้อมความรู้ และทักษะ ที่จำเป็นสำหรับการเป็นประชาชนที่มีคุณภาพในอนาคต
2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบอื่น เช่น ข้อสอบถูก – ผิด ข้อสอบจับคู่ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.

กฤษณา คิตติ. (2550). “การสร้างแบบทดสอบวัดวัดผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

จินตนา แสงประเสริฐสุข. (2554). “การสร้างแบบทดสอบอิงเกณฑ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระหลักการ ใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชวาล แพร์ตกุล. (2552). **เทคนิคการวัดผล**. กรุงเทพฯ: พิทักษ์อักษร.

ชลิกา ศรีภักดีสวัสดิ์. (2553). “การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีรูปแบบของข้อสอบเลือกตอบตามอัตราส่วนของจำนวนข้อสอบต่างกัน.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปราชญา ศิรินิกร. (2554). “การสร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และ ภาษาไทยตามรูปแบบของข้อสอบเลือกตอบที่มีอัตราส่วนของจำนวนข้อสอบต่างกัน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2544). **แนวทางการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: องค์การ รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ).

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2553). **การวัดผลและสร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนवासี. (2544). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2552). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ภาษาต่างประเทศ

Bloom, B.S. (1971). **Handbook on formative and summative evaluation of student learning**. New York: McGraw-Hill.

Ebel, R.L. (1965). **Measuring educational achievement**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Garrett, H.E. (1956). **Statistics in psychology and education**. Bombay: Vakils, Feffer and Simon PVT.